

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Řekni,
jsem krásná?*

Jim Benton

FRAGMENT

MŮJ MILÝ DENÍČKU Řekni, jsem krásná?

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Jim Benton

Můj milý deníčku – Řekni, jsem krásná? – e-kniha

Copyright © Fragment, 2013

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

*Řekni,
jsem krásná?*

Příběhy z Mackerelské základní školy
od Jima Bentona

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Řekni,
jsem krásná?*

Jamie Kellyová

***Všem dobrým psům a hlavně těm několika málo,
kteří běželi po pěšině před námi: Pralince, Josettě,
Maxovi, Mimi, Billymu, Sadie a Henrymu.***

Zvláštní poděkování: Marii Barbové,
Steveu Scottovi, Susan Jeffersové Caselové
a Shannon Penneyové.

TENHLE DENÍK JE MAJETKEM

Jamie Kellyové

Škola: Mackerelská základní škola

Šatní skříňka: 101

Nejlepší kamarádka: Isabella

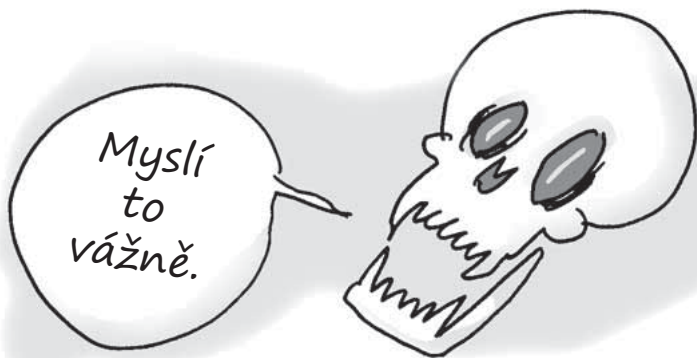
Osud: Princezna nebo
špionka/baletka

Domácí mazlíček: Věc podobná bíglovi

VAROVÁNÍ

TOMU, KDO BUDE
POKRAČOVAT VE ČTENÍ,
HROZÍ OBROVSKÉ
NEBEZPEČÍ.

Myslím to vážně.
Jestli budeš číst dál,
budeš proklet, bídníče!
A ty víš, že to myslím
vážně, protože jsem
použila slova proklet
a bídníče.

Drahý čtenáři mého milého deníčku,

víš určitě, že smíš číst deník někoho jiného? Už jsi to někdy udělal? Pokud jsem ti NEDALA svolení, raději PŘESTAŇ okamžitě číst.

Jestli jsi můj táta nebo máma, pak ANO, vím, že nemám o lidech říkat, že jsou idioti, pošuci, paka, debilové, blbci a tak dál, ale tohle je deník a já to o nich ve skutečnosti „neřekla“. Já jsem to *napsala*. A jestli mě za to potrestáte, pak budu vědět, že jste můj deník četli, k čemuž vám *nedávám* svolení.

Ted', z moci mi svěřené, přísahám, že všechno v tomhle deníku je pravda nebo přinejmenším natolik pravda, jak by podle mě měla být.

Níže podepsaná

Jamie Kellyová

P. S. Jestli čteš můj deník ty, **vždyť víš kdo**, tak je to naprosto v pohodě. Ale jestli čteš můj deník ty, **vždyť víš kdo**, pak ho radši okamžitě zavři, jinak přijde **vždyť víš kdo** a dá ti **vždyť víš co vždyť víš kam**. Jasný?

P. S. S. Víím, že nevěříš na víly a tak, takže asi neuvěříš, že zlá víla tě může proměnit v žábu, když budeš číst dál. Ale vsadím se, že věříš na kladiva, a vsadím se, že věříš, že jedno mám, a vsadím se, že věříš, že víím, kde máš hlavu. Řekněme, že zlé víly nejsou tvůj největší problém, když se rozhodneš číst dál.

Sobota 31

Dneska byla Isabella skoro celý den u nás a naplánovaly jsme spolu celou naši budoucnost. Vezmeme si jednovaječná dvojčata, budeme bydlet vedle sebe a mít stejný počet dětí (devět holek a osm kluků) a načasujeme si je tak, aby děti jedné z nás byly stejné staré jako děti té druhé.

Budeme mít obchod s oblečením, ale lidem, které nemáme rády, neprodáme nic hezkého. Naši manželé budou hasiči nebo doktoři nebo tak něco, ale musejí mít stejné povolání, aby ani jedna z nás nebyla bohatší než ta druhá. A jestli se jednomu manželovi něco stane a přijde třeba o nohu, druhý manžel si ji bude muset uříznout taky, aby to prostě bylo spravedlivé.

Ve skutečnosti si nemyslím, že je správné po manželovi chtít něco takového, zejména když nepůjde o uříznutou nohu, ale třeba o pád z letadla. Ale Isabella tvrdí, že klukům rozumí mnohem víc než já a že naši manželé do nás budou tak šíleně zamilovaní, že s tím nápadem stejně přijdou pravděpodobně sami.

Neděle 01

Milý deníčku,

dneska večer máma zase spáchala **večeři** proti celé rodině. Jako obvykle jsem ve svém pokoji, držím se za břicho a přemýšlím, jak policie tenthle kuchařský zločin nazve. Možná **útok zbraní v trojbalu**? Nebo **šunkovražda**?

Fakt nevím, jaké maso v **tom** bylo, ale určitě vím, že máma má někde kuchařskou knížku, která se jmenuje **101 receptů s přísadami, jež se skrývají před denním světlem.**

Kvůli tomu, co se stalo před několika týdny, jsme se s tátou snažili nestěžovat si na jídlo. Máma měla jeden z těch záchvatů „nikdo netuší, jak složité je uvařit večeři, ale jednou moje kuchařské umění oceníte“. Viděno z dnešního pohledu, neměli jsme se s tátou během celé večeře držet za nos.

Naštěstí jsem si předvídavě vyrobila náhrdelník z tabletek na zažívání, takže se můžu v průběhu každého jídla léčit. Táta bohužel ne.

Máma by si asi všimla, kdyby táta nosil při večeři nápadný náhrdelník.

VAROVÁNÍ MÝM BUDOUCÍM DĚTEM:

Jestli budu mít někdy děti a ty právě teď čtou můj deník, chci, abyste věděly, děcka, že nikdy nesmíte sníst nic, co vám babička uvaří. Navíc, zlatíčka moje, přistihla jsem vás při čtení mého deníku, takže okamžitě běžte za maminkou a povězte jí, co jste provedly, protože vás čeká STRAŠLIVÝ trest.

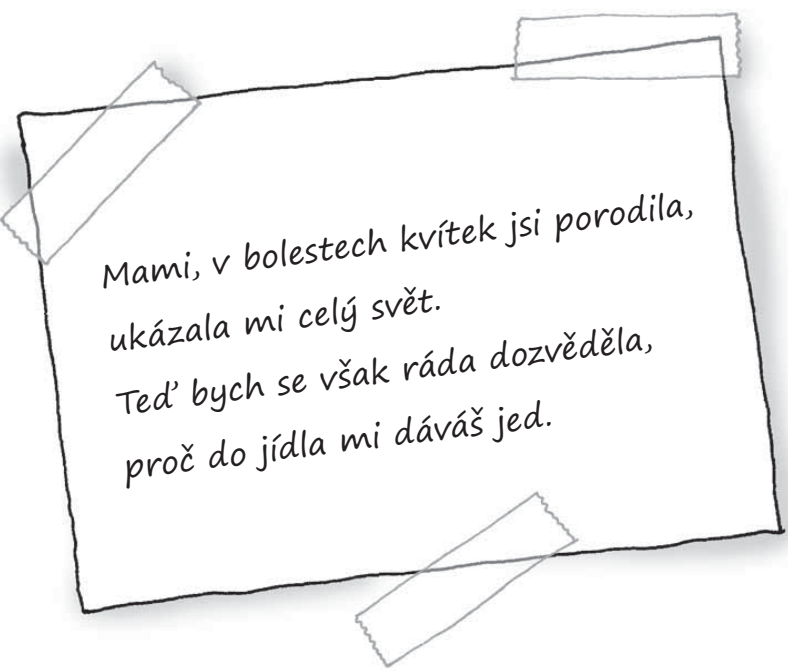
A povím to Santa Clausovi.

*Děti! Ať vás ani nenapadne
ochutnat babiččinu sekanou!*

Protože je neděle, milý deníčku, místo abych seděla na gauči a sledovala v televizi opakování reality-show, což fakt zbožňuju, musím si napsat úkol, který mám na zítra. Jak táta užitečně poznamenal, kdybych si ho udělala v pátek, mohla bych se teď koukat na telku. To tátům fakt jde – poukazovat na věci, které už všichni vědí.

V angličtině totiž právě dokončujeme téma poezie a já musím napsat báseň o citech. Už mám tohle:

Mami, v bolestech kvítek jsi porodila,
ukázala mi celý svět.
Teď bych se však ráda dozvěděla,
proč do jídla mi dáváš jed.